

Tuần Báo Vô Vi

10 tháng 10 năm 2021

Số 572

Email: tuambaovovi@gmail.com

Website: www.voviphatphap.org

Tuần này :

- Mục Bé Tám
- Lời Vàng Tiếng Ngọc
- Thư Từ Lai Vãng
- Thi Ca của Đức Thầy
- Bên Đèn Đọc Sách

Tờ báo hằng tuần của Pháp Lý Vô Vi Khoa Học Huyền Bí Phật Pháp phục vụ cho bạn đạo Vô Vi thế giới

Mục Bé Tám

Copyright by Lương Sĩ Hằng-Vĩ Kiên. All rights reserved.

Thưa các bạn,

Mục Bé Tám, viết qua tâm KHÔNG, liên hệ với từ quang của Đại Bi, nó cũng là một liều thuốc trị tâm bệnh và giải tỏa uất khí của tim, gan và thận. Không nên cắt xén bất cứ giai đoạn nào, có Đạo Tâm thì sẽ hiểu chiều sâu của Mục Bé Tám. Ước mong các bạn thực hành đúng đắn, thì sẽ cảm thông chiều hướng phát triển của tâm linh.

Kính bái,
Bé Tám

Phần câu hỏi dành cho buổi sinh hoạt “Mục Bé Tám”:

- 1) Cộng đồng là gì?
- 2) Minh tâm kiến tánh là sao?
- 3) Quy nguyên giềng mối là sao?
- 4) Thức giác là sao?
- 5) Muốn quý thương Chúa thì phải làm sao?
- 6) Chịu sửa có tiến không?
- 7) Tiến là tiến bằng cách nào?

Copyright © Lương Sĩ Hằng - Vĩ Kiên & Vô Vi. All rights reserved.

Montreal, 21/12/03 1) Hỏi: Cộng đồng là gì? Đáp: Thừa chung gọi là cộng đồng. Kệ: Thành tâm phục vụ tự khai vòng Khai triển chính mình tự chuyển thông Giác trí giác tâm chuyển một vòng Khai thông trí tuệ chẳng lòng vòng.	Montreal, 22/12/03 2) Hỏi: Minh tâm kiến tánh là sao? Đáp: Thừa minh tâm kiến tánh là tự biết được tâm và tánh của chính mình.. Kệ: Phân minh đời đạo tự thân hành Phát triển vô cùng tự hướng thanh Trì niệm chơn hành quy một mối Thực hành chơn pháp chẳng từ thôi.
Atlantic City, 23/12/03 3) Hỏi: Quy nguyên giềng mối là sao? Đáp: Thừa quy nguyên giềng mối là trở lại với sự quân bình xa xưa. Kệ: Quy nguyên giềng mối tự quân bình Thanh thoát triển miên pháp giới mình Phát triển vô cùng quy một mối Thành tâm phục vụ tiến từ hồi.	Atlantic city, 24/12/03 4) Hỏi: Thức giác là sao? Đáp: Thừa thức giác là tự hiểu sự sai lầm của chính mình. Kệ: Tâm thân tự thức tự giao duyên Quý tướng Trời cao tự sửa mình Hội hợp chơn tâm quy một mối Trí người phân giải tiến từ hồi.
Atlantic city, 25/12/03 5) Hỏi: Muốn quý thương Chúa thì phải làm sao? Đáp: Thừa muốn quý thương Chúa thì phải biết sửa sự sai lầm của chính mình. Kệ: Quý thương Chúa Thượng cứu đời khổ Tiến tới không ngừng giải trước ô Pháp giới phân minh đường chính đạo Bình tâm học hỏi tự xông vào.	Atlantic city, 26/12/03 6) Hỏi: Chịu sửa có tiến không? Đáp: Thừa chịu sửa thì chỉ tiến không lùi. Kệ: Chịu sửa thì chỉ tiến chẳng lùi Quý yêu muôn loại tự rèn trui Thanh thanh diệu diệu quy đường tiến Tưởng nhớ Trời cao tự chuyển hiền.
Atlantic city, 27/12/03 7) Hỏi: Tiến là tiến bằng cách nào? Đáp: Thừa tiến bằng cách thanh tịnh, tức là buông bỏ sự tranh chấp. Kệ: Tranh chấp tự hại cho chính mình Khó tu khó tiến mất tâm linh Thực hành không được khó giao tình Rắc rối chính mình lại khó mình.	

PHỤ ÁI MẪU ÁI

Mẫu Ái 13 (tiếp theo)

...

Bạn tu thiền trong tâm linh hồn vía triển giải, thì các bạn thấy rõ không? Chính mình phải lo, mà mình đã lo cho mình được rồi, thì càng lo cho mình thêm nữa. Càng thấy mình cô lập thì càng sẽ được tiến hơn. Càng cô lập thì càng thiền nhiều hơn. Càng cô lập thì càng thực hành hơn. Tu để thấy, rốt cuộc mỗi người sanh ra một mình rồi phải chết một mình và phải trở về với sự sáng suốt hằng hữu của chính mình.

Cho nên nhiều người không hiểu, nói tôi tu bây giờ tôi thấy buồn quá. Tôi thấy không chơi với ai. Đúng vậy! Bởi vì bạn đã đi trở về với bạn thì nó phải buồn. Còn nếu bạn hòa tan trong ô trược nữa thì nó sẽ lôi cuốn các bạn, làm sao các bạn tiến về con đường đạo được? Vì vậy, để cho các bạn chứng nghiệm, tâm tư đã được thay đổi, cơ hội đã đến với các bạn.

“Quy nguyên trao đổi chút tình”: Rốt cuộc chúng ta ở thế gian cũng một chút tình mà thôi. Vợ với chồng cũng tạm bợ một chút tình thương mà không rõ rệt, rồi đâm ra chán ghét.

“Tình đời tình đạo tình xinh đời đời”: Khi mà chúng ta hiểu rồi, chúng ta là người tu. Chúng ta hiểu được trong tình đời có tình đạo, tình xinh đời đời. Lúc đó, chúng ta mới biết thương yêu và học thương yêu. Các bạn tu bây giờ là thương yêu đây. Tại sao thương yêu chỗ nào? Nếu các bạn không thương yêu bạn thì bạn lo chi mà khổ. Bạn Soi Hồn, Pháp Luân, Thiền Định để làm gì? Để giải thông mọi sự việc, thông nhất quy nguyên nội tâm nội tạng trong tiềm thức cõi mở khai triển. Đó! Tình đời tình đạo mà tình xinh đời đời. Cái tình đó mới là đời đời.

“Ban hành Thượng Đế Cha Trời”: Cha Trời đã ban hành cho chúng ta một cơ hội để hiểu mình, tiến triển trong thương yêu vô cùng tận.

“Dạy cho con trẻ nhận lời dạy khuyên”: Có cơ hội để cho con trẻ ý thức lần lần sự thương yêu quý trọng là sự bền bỉ, xinh tươi, quý đẹp. Tự mình cảm thấy cần làm điều đó. Điều đó là điều cần thiết và sáng suốt về với chúng ta. Khuyên dạy chúng ta đủ

mọi cách để chúng ta trở về trong tình thương và đạo đức sẵn có của Ngài. Ngài đã thực hiện từ giờ từ phút khắc để cho mọi người hiểu và dạy thêm.

Tiên duyên đã quy định, nay tương ngộ từ cảnh đời cho đến cảnh đạo. Nhớ nhớ thương thương tạo đường mà đi. Đó thấy rõ không? Thấy rõ mọi người đều ở trong tình cảnh nhớ thương. Một người sát nhân tại thế đi nữa rồi cũng có sự nhớ thương riêng biệt của nó. Đó là tạo con đường cho nó đi. Người tu chúng ta càng nhớ thương hơn những Đấng Trọn Lành đang xây dựng cho chúng ta. Chúng ta đang mang ơn rất nhiều. Chúng ta càng tu thì càng thấy chúng ta đang thiếu nợ rõ ràng.

Cho nên, chúng ta phải thực hành thanh nhẹ. Các bạn mới rõ rằng cái nhớ thương quý báu tạo đường mà đi. Nhớ thương là nhớ thương nguồn cội, tha thiết vì mình, mình phải hòa hợp với nguồn cội mới là đúng. Người mẹ hiền đang tha thiết, đang cầu xin để con tôi hiểu tôi càng sớm càng tốt. Muốn như thế đó, không có người mẹ nào không muốn con hiểu mình, không có người mẹ nào lại bỏ con. Trong đó có cái tình cao quý thương yêu đời đời trong tâm khảm của mọi người kế tiếp.

“Mẹ phân rõ lý con ghi”: Từ li từ tí cho con ghi chép và con thấy cái chu trình tiến hóa.

“Đời đời con giữ con thì tiến lên”: Cái chuyện đó sáng suốt mãi mãi trong tâm của con, con phải giữ con mới có cơ hội tiến lên.

“Quy hồn quy vía đạo nền”: Trở về hồn vía căn bản. Đó là đạo nền đó con.

“Bền tâm vững chí chẳng quên Phật Trời”: Dù phong ba bão táp xảy đến cũng giữ vững lập trường. Không nên quên Phật Trời. Bởi vì, chúng ta có thể tiến hóa trở về ngôi vị Phật Trời. Nếu chúng ta quên Phật Trời, làm sao chúng ta có cơ hội tiến hóa? Mỗi mỗi đều công khai hóa giải và giúp con tiến hóa trong chu trình thương yêu vô cùng tận. Tự con sẽ cảm thấy sự rung động của chơn tâm, thâm tu thâm tiến.

Bây giờ, chúng ta đang thâm tu thâm tiến, ai cảm động chúng ta? Có roi đánh các bạn không? Có điện

giặt các bạn không? Tại sao các bạn ngồi thiền làm gì? Đó là sự thiêng liêng đã rung động tâm hồn của các bạn, để cho các bạn thấy rằng sự sai lầm bề trề của chính bạn, nên các bạn cương quyết tu để trở về. Trở về với tình thương của người mẹ hiền bao vây chúng ta và ảnh hưởng trong tâm trạng chúng ta, cho chúng ta có cơ hội trong chu trình tiến hóa, thực hiện thương yêu đời đời. Khi các bạn thực hiện được thương yêu rồi, các bạn cảm thấy thế nào? Cảm thấy nhẹ nhàng. Cũng một lời nói giữa mẹ và con, một người con sân hận người mẹ, giận hờn người mẹ, nó xuất phát những âm thanh bất chánh. Chúng ta dòm thấy nó nặng trước biết là bao. Đứa con bất hiếu càng nặng trước hơn nữa. Cho nên người mẹ cũng vậy. Người mẹ hung ác đối xử với một đứa con, các bạn thấy không khí ở xung

quanh các bạn và tâm tư các bạn nặng trước. Không có thanh nhẹ một chút nào và gây buồn phiền ở xung quanh, khổ sở biết là bao nhiêu. Không khác gì một người say rượu đắm mê tại trần và sẽ lâm vào một bệnh gì chưa biết được.

Chúng ta đi về trong thanh nhẹ thì lại cởi mở tất cả, không bị kẹt nữa, khai thông tất cả, hòa hợp tất cả. Cái bản tánh sân hận đó tự tiêu diệt, không còn lưu trong nội tâm của chúng ta nữa, thì chúng ta mới mở được nụ cười tình thương đạo đức của nhân quần đang sống, đã và đang ôm ấp trong nội tâm.

(còn tiếp)

Lương Sĩ Hằng-Vĩ Kiên

Qua Mục Thư Từ Lai Vãng, bạn đọc có dịp chia sẻ tâm sự thiết tha của người gửi - các đứa con Vô Vi từ khắp Năm Châu; học hỏi và cảm nhận lòng thương yêu, sự hi sinh tận độ vô bờ của người nhận - Thầy Tám, người Thầy, người cha VÔ VI yêu quý Những lá thư gói ghém tâm tình thấm thiết, nhất là từ các bạn Vô Vi đang ở quê nhà xa tít với hoàn cảnh khó khăn, gút mắc từ ĐẠO lẫn ĐỜI, luôn được hồi âm bằng những lời khuyên giải sáng suốt, chân tình, hướng tâm về chân lý vô cùng siêu diệu.

THƯ GỎI THẦY

A B, ngày 5/11/1999

Kính gửi Thầy kính mến,

Con viết thư gửi đến Thầy, kính chúc Thầy an khang và Bà tám khỏe mạnh.

Đầu thư con xin cúi đầu tạ lỗi cùng Thầy. Con có duyên lành nhận được Pháp Lý Thầy trao, được Thầy viết thư khuyên giải, nhưng con không hành rốt ráo để đạt đạo, còn lo âu hướng ngoại, không thấu hiểu nguyên lý, nên nay mới phiền lòng Thầy, trong khi Thầy phải nhiều việc. Vì vô minh thiếu trí, con quá tin tưởng cho bạn con là chủ tiệm vàng buôn bán lớn và uy tín gần 20 năm nay, mượn gần hết số tiền của con để lấy lời hằng tháng. Nay bạn con mất khả năng trả, vỡ nợ ảnh hưởng đến con, làm con hốt hoảng, tinh thần dao động. Sự việc kéo dài vụ án đã đến viện kiểm sát thành phố. Mấy tháng nay con rất đau khổ, chạy đông chạy tây để lo lót, nhưng không đạt kết quả, và vẫn chờ đợi tòa giải quyết. Nỗi đau này con không biết chia sẻ cùng ai và thổ lộ với ai. Đã nhiều lần trong đêm con khóc thầm, cầu cứu Thầy giúp đỡ, nhìn hình Thầy mà nói, nhưng vì con quá yếu không đủ tần số để bắt tín hiệu của Thầy, con vẫn mong sao có Thầy hiện hữu chỉ dạy cho con trong lúc này. Con cứ nghĩ có lẽ Thầy đã nghe lời than vãn của con và thấu hiểu lòng con. Nay con đã nghe lời Thầy bằng lòng tu học, ăn năn sửa đổi, bằng lòng dần thân làm công tác xã hội, mà sao con lại bị tai nạn như thế? Có lẽ tại con tham. Mong Thầy rầy la chỉ giải cho con, để

con sáng suốt đón nhận và giải quyết việc này thế nào?

Con đã phiền Thầy, con xin lỗi và hứa sẽ cố gắng công phu để không phụ lòng Thầy.

Con,
L H

THƯ HỒI ÂM CỦA THẦY TÁM

F V Valley, ngày 18/1/2000

H con,

Thầy vui nhận được thư con đề ngày 5/11/1999 được biết con biết tu phước mà thiếu tu huệ, cho nên lâm phải trận đồ tham dâm rất khó gỡ. Người tu theo Pháp Lý Vô Vi Khoa Học Huyền Bí Phật Pháp là phát triển luồng điện trung tâm bộ đầu, chứ không phải hướng ngoại tham lam và tạo nạn cho chính mình. Lội ra biển cả, nước sâu mênh mông sẽ bị hột giò và chìm; đó là luật tự nhiên. Người chịu tu có thể tự cứu là lấy oán làm ân sẽ giải được nghiệp lực sẵn có đã cô đọng trong nhiều kiếp, dứt khoát tu tiến và tự hiểu vạn sự trên đời là không. Cần tu buông bỏ tất cả chuyện đời trong nội tâm thì mới có cơ hội tự thoát, con đường cuối cùng là dần thân tự tu tự thoát.

Chúc con hướng về thanh tịnh mà tu.

Quý thương,
Lương Sĩ Hằng - Vĩ Kiên

Thi Ca của Đức Thầy

Montreal, 3 giờ sáng ngày 27 tháng 6 năm 1993
NGƯỜI TU

Tu thời độc lập yên vui,
Tâm minh đời đạo rèn trui thực hành.
Hương tâm về cõi thượng thanh,
Sống trong đạo pháp tiến nhanh vui cười.
Thân tâm chẳng có biếng lười,
Giải mê phá chấp, người người đạt an.
Đạo tâm khai triển nhiều màn,
Khai thông đời đạo đang hoàng hơn xưa.
Quy hồi chơn thức mới vừa,
Trí tâm thanh nhẹ, lại ưa luật Trời.
Tự mình mình cảm hợp thời,
Trời cao vẫn độ những lời chơn ngôn.
Cứu tâm dẫn tiến phần hồn,
Về nơi thanh tịnh ác ôn tiêu trừ.
Chung vui hợp mặt vui cười,
Giác tâm khai trí người người an vui.
Người tu tự thức đạo mùi,
Thơm tho dịu ngọt rèn trui hoài hoài.
Luật sanh sanh hóa an bài,
Ngày ngày phát triển, ngày ngày an vui.

Lương Sĩ Hằng - Vi Kiên

CHUYỆN TIỀN THÂN ĐỨC PHẬT (JĀKATA)
Tập I

Dịch Giả Tỳ Kheo Thích Minh Châu

CHƯƠNG I
4.06 PHẨM ASIMSA

53. CHUYỆN BÌNH RƯỢU ĐẦY (Tiền Thân Punnapati)

Bình rượu đầy như vậy...,

Câu chuyện này khi ở Kỳ Viên, bậc Đạo Sư đã kể về rượu thuốc độc. Một thời ở Xá Vệ, một số người nghiện rượu họp nhau lại và bàn với nhau.

- Tiền mua rượu của chúng ta đã khô cạn, vậy làm sao bây giờ?

Một tay bợm rượu nói:

- Chớ lo. Đã có cách.

- Cách gì vậy?

- Cấp Cô Độc thường đeo nhẫn, mặc áo đẹp đi châu vua. Chúng ta đổ thuốc mê vào trong bình rượu, dựng một quán rượu, ngồi tại đấy. Khi Cấp Cô Độc đi về, hãy mời vị đại triệu phú vào và cho uống rượu ấy. Khi lão già ấy bị mê say, chúng ta lấy nhẫn, lấy áo và chúng ta sẽ có tiền mua rượu.

Chúng chấp thuận đề nghị ấy, làm theo như vậy, và khi vị triệu phú đi về, chúng đến gặp và nói:

- Thưa ngài đại triệu phú, chúng tôi có rượu rất ngon. hãy uống một chút rồi đi.

Cấp Cô Độc nghĩ: “Thánh đệ tử đã chứng quả Dự lưu làm sao uống rượu được. Dầu không muốn uống, ta cũng sẽ phát hiện âm mưu của bọn nghiện rượu này”. Nghĩ vậy, Cấp Cô Độc đi vào quán rượu, nhìn chúng làm, biết rằng rượu ấy đã bị chúng pha thuốc mê vào, Ông quyết định sẽ làm cho chúng bắt đầu từ nay phải trốn biệt. Ông nói:

- Nay bọn nghiện rượu ác ý kia, các người để thuốc mê vào trong bình rượu, khiến những người qua lại uống, làm cho họ say mê rồi cướp của. Các người dựng lên một quán bán rượu, ngồi tại đấy, chỉ tán thán rượu này. Nhưng không một người nào trong bọn người dám uống. Nếu rượu này không có pha thuốc mê, thì các người hãy uống trước đi.

Cấp Cô Độc làm cho bọn nghiện rượu hoảng sợ, khiến chúng chạy trốn rồi đi về nhà. Nghĩ rằng việc làm của những tên nghiện rượu cần phải trình lên đức Như Lai, Cấp Cô Độc đi đến, và thưa rõ sự việc.

Bậc Đạo Sư nói:

- Nay gia chủ, lần này, các người nghiện rượu lừa dối gia chủ. Trong quá khứ, chúng cũng đã lừa dối các bậc hiền trí.

Nói vậy xong, với lời yêu cầu của vị gia chủ, bậc Đạo Sư kể câu chuyện quá khứ.

Thuở xưa, khi vua Brahmadatta trị vì nước Ba-la-nại, Bồ Tát sanh làm người triệu phú ở Ba-la-nại. Lúc bấy giờ, những người nghiện rượu này, sau khi bàn bạc với nhau, đã pha rượu với thuốc mê, chờ người triệu phú Ba-la-nại đi đến, chúng đón ông và nói những lời tương tự. Người triệu phú, dầu không muốn uống, cũng muốn phát giác chúng, nên đi vào, nhìn chúng làm, biết

chúng có mưu mô gì, quyết định làm cho chúng phải trốn chạy, nên nói:

- Nay các bạn uống rượu, nếu uống rượu xong rồi mà đi đến cung vua, thật không thích đáng. Đến chầu vua xong, khi trở về, tôi sẽ tính việc này. Các người hãy ngồi tại đây.

Người triệu phú đi vào chầu vua rồi trở về. Các người nghiện rượu mời ông vào. Vị triệu phú đi vào, nhìn những bình rượu bị pha thuốc mê, liền nói như sau:

- Nay các bạn uống rượu, việc các bạn làm ta không ưa thích. Các bình rượu của các bạn vẫn còn đầy tràn. Các bạn chỉ có tán thán rượu, nhưng không uống một giọt. Nếu như rượu này ngon thiệt, thì các bạn đã uống rồi. Rượu này đã được các bạn pha thuốc mê vào.

Và để đánh tan ý định của chúng, Bồ Tát đọc bài kệ này:

*Bình rượu đầy như vậy,
Rượu đâu có đổi khác,
Vì lý do ta biết,
Rượu này không phải tốt.*

Bồ Tát trọn đời làm các ông đức như bồ thí..., rồi đi theo nghiệp của mình.

Sau khi kể pháp thoại này, bậc Đạo Sư nhận diện Tiền thân:

- Thời ấy những người nghiện rượu kia là những người nghiện rượu ngày nay, và vị triệu phú Ba-la-nại là Ta vậy.

(còn tiếp)

